

[Wilhelm]

af disse ændringer, man nu har foretaget et par gange, når man skal foregive, at der dog sker noget. Men det giver altså ikke rigtig noget.

Så er der det tiende forslag, hvorom der siges i rapporten, at det formentlig vil bringe energiforbruget meget tæt på energiplanens mål. Hvad er det så for et forslag? Ja, det er et forslag om skærpede isoleringskrav, det vil sige påbud og bestemte standarder, som vi hele tiden har vidst kunne virke, men som man ikke hidtil har søgt realiseret, som endnu en gang kan optræde uforpligtende i en rapport, men som regeringens energiredegørelse overhovedet ikke forholder sig til. Præcis det samme kan siges om den spændende rapport DEMO-rapporten om husholdningernes energiforbrug, som regeringens energiredegørelse heller ikke overhovedet forholder sig til. Det var besparelsesfronten.

Hvad energiforskningen angår, så er vi vidne til den mest dogmatiske fastholden ved bevillingernes fordeling – den socialdemokratiske ordfører var inde på det – med i 1980 kun godt 10 pct. af midlerne til forskning i vedvarende energi. Hvordan er det, denne skævhed fremkommer? Især ved det næsten monopol på energiforskning, som den tidligere socialdemokratiske regering foreslog og fik vedtaget for Risøs vedkommende. I den seneste beretning for Risø oplyses det, at 93 pct. af energiforskningsbudgettet på denne institution går til atomkraft – det er noget, man nu har brugt mange penge på at forske i i 24 år dernede – og kun 7 pct. til andre energiformer, til trods for at disse var helt forsømt i alle disse år. Dette demonstrerer også, at det er mildt sagt betænkeligt og må give anledning til den største skepsis, når Risø føres frem som øverste sagkundskab på alle energiområder – som et resultat af den socialdemokratiske regerings ændring af Risøs status uden i øvrigt at ændre indholdet – således som det f. eks. som nævnt fremgår af bilaget om forsyningssikkerheden.

At fru Ritt Bjerregaard har øje for den helt skæve fordeling af forskningsmidlerne og muligvis også for de andre skævheder, det er da udmærket, ligesom andre kritiske punkter i talen var interessante – mere end det er sædvanligt for socialdemokratiske ordførertaler, vil jeg nok sige. Men er det ikke en lidt billig fidus at møde op med en mejerigtig ordførertale som denne her? Det er

immervæk ikke venstres eller hr. Arne Christiansens energiredegørelse, det er regeringens energiredegørelse. Socialdemokratiet er det største regeringsparti, og det er immervæk socialdemokratiet og fru Ritt Bjerregaard, der i sin tid stemte imod et forslag om, at blot 30 pct. af Risøs forskningsbevilling skulle øremærkes til anden energiforskning end atomkraft.

Først og sidst må det med i vurderingen af, hvad der er foregået, at der ikke i den forløbne tid er gjort noget som helst for at opbygge eller bare forberede opbygningen af en egentlig alternativ energiforsyning, til trods for at dette er det eneste område, som på én gang gavner beskæftigelsen, betalingsbalancen, ressourcebeskyttelsen, miljøhensynet og forsyningssikkerheden.

Jeg gemte bilaget om gasprojektets samfundsøkonomiske konsekvenser. Det viser jo, at det samfundsøkonomisk og valutamæssigt er et fordelagtigt projekt. Jeg skal påpege, at det nok er beregnet på grundlag af den laveste basispris i kontrakten, og at det nok vil se noget anderledes ud, hvis DONG kommer til at benytte sig af sin mulighed for en mindre tidsforskydning, der er afsindig dyr i den kontrakt, og det er vel også beregnet uden at indregne muligheden for en leveringsstandsning, som i givet fald kan pådrage DONG en meget væsentlig merudgift på grund af kontraktens helt utrolige bestemmelser på det punkt.

Om beskæftigelseseffekten nævnes, at alternativet ved en sådan valutaudpumpning vil være en beskæftigelse på 30.000 mandår. Jeg vil gerne have det belyst i debatten her fra handelsministeren. Under hvilke forudsætninger er det? Så vidt jeg kan se, er det en henvisning helt generelt til investeringsplanredegørelsen, men det er jo ikke alternativet. Hvis man talte om, at gasprojektet skulle stilles over for en anden energiforsyningsinvestering, er der jo ikke tale om noget med 30.000 mandår. Specielt hvis gasprojektet skulle stilles over for en atomkraftværkinvestering, så er der tale om et meget stort overskud for gasprojektet i beskæftigelse, sammenlignet med alternativet.

En anden ting er, at man stadig væk bygger på en importkvota for gasprojektet på 50 pct. Vi fik faktisk et løfte fra den tidligere energiminister sidste vinter om, at denne importkvota ville kunne reduceres, og at be-